Билбил (чт) в. бюлбюл и славей

Билбилчина (та) — ця (та) събирателно от билбили побратими билбилчина

Билбюл (чт) тоже що билбил.

Билгич (чт) знахар, познавач, гледач, врач.

Билгия (та), гладач, гладило, гладич, на които заглаждат бръснчитѣ.

Билезикъ (чт) тоже що белезик.

Биле в билие.

Билие (то) раст. зелець, зелие, трава, бурени, дякове знахарство, треви, бурьяци, с които лѣкуват. 2) отровни нѣкои треви или плодовете им, с които тровят животни, риби: Старо или лудо биле, рибе биле, мише биле, мишемор, блядно биле, смоково биле. Тя си купиха биле за глава, а я си купих биле за рож-ба. П. ... [illegible]

Билка (та) тоже що билие. Здодя ми се, малко невѣсто, гори ходещи, билки берещи, тебе лековещи. М. 244.

Билко, погрѣшено от билно: от билко по природно царство. Ч. 63. От това погрѣшно е произвел и Дювернуа билък несъществующе в бълг. език.

Било (то) 1) на планината найвисокий връх; на къщата най високий покрив или найвисокото дърво дѣто покривът започнева. По билото на планината има път. Що се тъмница проката, посред на само било. Пк. 140 2) [illegible]

Биловина (та) половина, бѣло грозде. Бѣло грозде биловина, изгрѣвена [illegible] В. 19.

Билюк (чт) види се да е от един корен с полк. подразделение на полк, рота, дивизия. Всякой пѣшачний полк състои от по 3 табура, които се подразделяват на 8 билюка и заключават души. Всякой конничен полк състои от 6 билюка, съставени от по 120 души. Л. Д. 1870 р. 60. 2) стадо, черда, билюци овци, говеда. 3) шайка, чета, дружина. Аха година и билюк. 4) множество, билюци хора кокошки, патки, един билюк пилета.

Билюк башия (та) главатар, началник на един билюк. Сичтаки с билюк башията. Ч. 302. Билюк баша (та) М. 211.

Билюр (чт) найчисто стъкло, кристал. 2) сяд от билюр. Пуи глава и седеф скемле, на скемлето билюр бардак.

Билюрен, -а, -о, — и (чт) от билюр направен.

Билет (чт) писмена или печатна хартия издавана за освидетелствоване на нѣщо. Карта или хартия за свидетелство нѣщо или за показане нѣщо

Билегия в. билгия

Билетец (чт) умал. от билет.

Билен, -на, -о, — и (чт) от билие. в. билко

Билерин (чт), сърце (то), буренар, [illegible] цѣри, врачува с билия. Едно врѣме тѣ чибиричевски доктори от Гледжини, които ходяха по улиците та викаха: Билери! билери!

Билёсам гл. дл. с билье, омайвам. срв. магёсам. Ели си ми коня билёсала. М.

Билеркиня (та) жена която продава или цѣри, врачува с билие.

Билинене (то) кълцане с биле, билки

Билинёсвам, гл. дл. в. билиня.

Билинёсване (то) от билинёсвам.

Билиня, ш. гл. дл. лъгна, омайвам хора с билия, ще ги цѣря цр. 2) ограбвам [illegible] връх, найгорний дѣл на дѣлъ.

Билион (чт) хиляда хиляди милиони един билион или милион.

Биляха клетва, валлаха билляха, та коли боги, боги ми.

[illegible] калугерите

Билкица (та) умал. от билка